

சு. சிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

Le Rédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ம்
நந்திபதி
கோல்

ஓரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

4துவை, யுவ ரூப பங்குனி மீரு உளவ (9-4-36)

No. 16, 17.

தாயுமானவர்.

நில்லாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகந்தீலை நின்றிடவு மௌனியாகி
நேரேயுபரயமான் உருளினையை யோவிதனை நின்ற நுட்டிக்க வென்றாற்
கல்லாதமனமோ வோடுக்கி யுபரதிபெறக் காணவிலையாகையாலே
கையேற்று ஞாம்புசிப் பொவ்வாதொருமுன் காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளர். யியம் நியமாதிமேற்கொண்ட மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கொலாஞ் சித்திபெறலாருனம் வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன் றினையு மில்லாமையாக்கவே யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரி னுக்குமிராகி யெங்குநிறைகின்றபோருளே.

—
திருவாருள் தணை.

—
புதுவை

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் பதிகம்.

“வித்தகம்” பேராசிரியர்
யாழ்ப்பானம் தென்கோவை

ச. கந்தையபிள்ளை அவர்கள்
இயற்றியது.

புதுவை நந்தி யேம்பேருமான் அடியார் குழாத்துள்
ஒருவராகிய

ஸ்ரீமதி. மாரிமுத்தம்மையார்

எம்பெருமான் திரோதானத் திருவடியில் திருத்தக ஒடுங்கிய
நான்காவது ஆண்டு நிறைவு விழாக்காலமாகிய
நிகழும் யுவ ஆண்டு பங்குனித் திங்களில் திருவாதிரை
நாளில் (3)–(3–36), ஷட் நிறைவு விழா இடையூறின்றி
இனிதின் இயலும் வண்ணம்,

ஷட் வினாயகப் பேருமானுக்கு விசேஷ அபிஷேக
சேர்சை உபசார அலங்கார விழவு கூடாத்தி, அன்னவன்
அருள் ஆசியை வேண்டிச் சந்திதானத்தில் ஒதப்பட்ட
இப் பதிகம் ஆண்டுக் குழுமி நின்று தரிசனம் செய்த
அன்பர்க்கட்கு வழக்கப்பட்டது.

தரவு கொச்சகம்.

இந்துமதன் சித்திபெற்றே ரிடபவடி வினிற்றிகழும்
விந்துவெனும் பாற்கடலில் மெய்ஞ்ஞான வருவாகிப்
புந்தியமர் பொருளாகி விக்கினங்கள் போக்கியருள்
தந்திமுக ணே! புதுவை மணக்குளம்வாழ் தற்பரனே!

பிரணவமாம் பேருருவே பிரசன்ன முகமாகப்
புரணசது மறைகளே போற்றுசதுர்ப் புஜமாக
மரணமிலா நெறிகாட்டி வழியடியார்க் கருள்புரியும்
சரணபதாம் புஜ! புதுவை மணக்குளம்வாழ் தயாரிதியே!

இருவினையுஞ் சமம்பெற்றே யிலகுமல பரிபாகம்
வருபிரம சரியமெனு மறையொழுக்கின் றலைனின்றோர்

மருவுவர்னின் பதமென்றால் மறைமுதல்வன் நீயன்தேரு!
தருவளர்பூம் பொழிற்புதுவை மணக்குளம்வாழ் தக்து
[வனே!

வித்தகமா ரேகதந்த விநாயகனே! விமலையாம்
உத்தமியாள் முகபதும் மலர்விக்கு மொண்ஸ்டரே!
பத்தர்கள்வேண் டியவெல்லாம் பாவிக்குங் கற்பகபே!
நித்தியனே! புதுவைநகர் மணக்குளம்வாழ் நின்மலனே!

விமலவின்டு வடிவான விநாயகனின் னடிபோற்றி
அமலசிவ வடிவாகு மெங்கரனின் னடிபோற்றி
துமிலமறை முடிவாகுஞ் சுடரேயுன் னடிபோற்றி
கமலமலர் மணக்குளம்வாழ் கணபதிசின் னடிபோற்றி.

அமுதமய மானதிரு வருவேயுன் னடிபோற்றி
திம்தநட மிடுபரமன் சேயீயுன் னடிபோற்றி
தமிதமடி யார்க்கருஞ் தாயேயுன் னடிபோற்றி
குமுதமலர் மணக்குளம்வாழ் கோவேபுன் னடிபோற்றி.

கணங்களுக்கு நாயகனே! கவிகளுக்கும் கவியானுய்!
குணங்கடந்த தனிப்பொருளே! கோலமறைப் பொருளா
[னுய்]
பினங்குவினை தீர்த்தெதம்மை யான்டருளாய்! பெரு
[மானே]
மணங்கமழும் பொழிற்புதுவை மணக்குளத்து விநாய
[கனே]

காலாரி திரோதானத் திருவடியிற் கலங்தொடுக்கும்
சேலாருஞ் திருவிழியாள் மாரிமுத்தாம் சேயிசைமுதன்
நாலாண்டு நிறைவலிழா நலங்திகழு வருங்புரியாய்!
காலாறு தேங்சொரியு மணக்குளம்வாழ் கணபதியே!

சித்திபுத்தி யருஞ்சலாற் சித்திபுத்தி தலைவனை
வித்தகர்போற்றிடும்வேத விழுப்பொருளா மைங்கரனே!
பத்திரெந்தி தழுவியழும் பாவையாம் மாரிமுத்து
புத்துயிர் பெற்றட வருளாய்! மணக்குளம்வாழ்
புன்றியனே!

சாதலே முத்தியெனுஞ் சமக்குநெறி நிலைபாறப்
போதமார் சிவநெறியே பூதலத்தில் நனிவீற
நாதனுஞ் திருநந்தி வடிவாகி நண்ணிடுவாய்!
மீதுலகுஞ் தொழும்புதுவை மணக்குளத்து விநாயகனே!

நம்பபார்வதிபதமே! ஹர ஹர ஹஹா தேவ!

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் திருவடி வாழுக.

சைவம் தடைக.

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பானம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வீந்துத்துக்கும்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வஞ் பங்குனி மீர் உளவ (9—4—36)

NO. 16. 17.

சுத்தசாதகம்.

பந்தமதகன் ரகசத்தமாயிருத்தல்
பரமமாமுத்தியதேன் றும்

அந்தநல்லதிட்டானம்மதுதானே
யாதுதன் முத்தியதேன் றும்

நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்த
னன்குறமுத்தியதேன் றும்

தந்திரமறையுபிடதமிம்முன்றுஞ்
சாற்றந்தாற்பரியாங்கேட்பாய்.

பந்தமதுறமான்மாவையேநோக்கிப்
பந்தநிங்குதன்முத்தியென்றும்

அந்தநற்சத்தான்மாவையேநோக்கி
யவ்வதிட்டானநியென்றும்

நந்தலில்பரமான்மாவையேநோக்கி
நற்சிவத்தங்கநியென்றும்

தந்திரமாதிமுன்றுகாண்டமதுஞ்
சாற்றீமீவைதோந்தத்தசியே.

வ
திருவருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
நாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னெயிய
ஆலமுன் டானேங்கள் பான்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை
யுவ வஞ்சு பங்குனி மீரு உளவு

புறப்பொலிவு

புறப்பொலிவு வடிமுப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் “போருட்கூறு” என்னும் இரண்டாம் அத்தியா யத்தில் முதலாம் சூக்த மகுடமாகிய “கல்லாமை” என்பது “வித்தகம்” தொகுதி 3 இலக்கம் 15 இல் ஷி சூக்தம் நுதலியவாறு சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப்பட்டது.

ஆதலால் அதனேடு தொடர் புடைய இரண்டாம் சூக்த மகுடமாகிய “புறப்பொலிவு” என்பது ஷி சூக்தம் நுதலியவாறு ஈண்டு ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது.

“இன்பக்கூறு” என்னும் முதலாம் அத்தியாயமும் “போருட்கூறு” என்

அப் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் “கல்லாமை” என்னும் மகுடமுடைய முதலாம் சூக்தமும் நுதலிய காமப் புணர்ச்சி என்னும் மகத்தான கள வொழுக்கப் பயில்வகளால்—களவொழுக்கம் என்னும் கந்தருவ வழக்கத் தால் கிழவனும் கிழத்தியும் எனப் படும் உயிரும் உடலும் ஒன்று கூடிக் குழந்து இயங்கி ஒன்றை ஒன்று உண்டு — மிசைந்து அம் மிசைவால் காபக்கடல் என்னும் சிற்றின்பக் கடல் கலக்குற்று அக் கலக்கத்தால் கலக்கம் என்னும் பேரைசவால் ஆக்கமுறும் ஒலி என்னும் நாதம் நாதம் என்னும் வேதம் வேதம் என்னும் கேள்வி உடலுயிரை அனு அனுவாகத் தூய்மை செய்யும் என்பதும்,

அந் நாதமும் அசத்தமான பருப் பொனும் நுண் பொருளுமாகிய உடலுயிர்களின் சையோக இபக்கத் தால் ஆயது ஆதலால் அவ் உடலுயிர் அடையும் தூய்மை நிறைக்கு ஏற்பத் தானும் தூய்மை பெற்று உடலில் உறையும் என்பதும்) முன்னைக் கட்டு ரைகளால் ஒருவாறு விளக்கிக் கூறப்பட்டன.

இவற்றால் பெறப்படுவன யாவை?

மேலே கூறிய சிற்றின்பப் பயில்வு களால் கேள்வி என்னும் நாதம்—ஒலி ஆக்கமுறும் என்பதும்,

அப் பயில்வுகள் படிமுறையான் ஏற்றபெற்றி நிறை கொள்ளக் கொள்ள அக் கேள்வி என்னும் நாதம் தன் ஆதிப் பெட்டினின்று படிமுறையால் திரிந்து திரிந்து ஒலி மாத்திரை பேதத் தால் நிறை கொள்ளும் என்பதும்,

கற்றல் என்னும் கற்பு — பயில்வு இத்தனை எண்களைப் பெற்றுமிப் பூரணப்படும் என்பது ஆகமங்கள் என்னும் சங்கியைகளால் அறியக் கிடக்கின் ரையையால் அவ் வாறு பூரணப் பட்ட பயில்வுகளைக் கண்ட வர்களே கற்றவர்கள் என்பதும்,

இத்தகைய வாய்மையான கற்றல் கேட்டல் உடையவரே மேல் பயிலாமை என்னும் கல்லாமை உடையர் என்பதும் ஆம்.

கற்றல் கேட்டல் என்றால் என்னை? எனின், சிறிது கூறுதும்: —

உலகில் வழங்கும் நூல்களைப் படித்தலே கல்வி எனவும், நூற் பொருளை சாத்திரங்கள் என வழங்கும் நூல் களின் பொருளை வல்லா வாய்க் கேட்டலே கேள்வி எனவும் துணிந்து அமைவர் உலகோர்.

வாய்மையான கற்றல் உடையாரே வாய்மையான கேட்டல் உடையவரும் ஆவர்.

குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் — நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்தால் கல் என்னும் பஞ்ச தநுக்கள் அசத்தம் நீங்கி (வி) அழகு பெறுதலே—உடலுயிர் விமல மடைத்தலே வாய்மையான கல்வி என்பது.

இவ்வாறு உடலுயிர் சிறிது அமல மடைந்த போது உள்ளே அமல நாதங்களாகிய வேதங்கள் கேட்கப்படும்.

இப் பெற்றி கைகூடப் பெற்று பயில்வு பூரணம் பெற்று மேல் கல்லாமை என்னும் பயிலாமை யாகிய நிலைமை அமையப் பெற்றவரே மெய்யடியாராகிய தத்துவப் பூரியாராவர். இதுபற்றியே,

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

“..... கற்றல்கேட்டல் உடையார்.....”
(ஷேதிருப் பிரம்யார், பண நட்பாடை [ச. 2])

என் அருளிச் செப்தார் ஞான சம்பந்தர்.

திருமந்திரம்.

தேவர்பி ராண்றைத் திவ்விய மூர்த்தியையாவ ரொருவர் அறிவா ரறிந்தபின் ஒதுமின் கேண்மின் உணர்வின் உணர்ச்ச [பின் ஒதி யுணர்ந்தவர் ஒங்கிலின் ரூரே.

(ஷே1மதஞ்சேள்வி கேட்டமைதல் ச.1)

என் அருளிச் செப்தார் அண்ணல் திருமூலர்.

ஓதுதல் என்பது வாய்மையான வேதங்களாகிய அமல நாதங்களைக் கேட்டலை உணர்த்தி நின்றது.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நகர்ச் சியால்—கந்தருவ வழக்கத்தால் காதல்

கைவரப் பெற்றவரே வாய்மையான கேள்வியை அடைதலாகிய வாய்மையான வேதம் ஒது அருகர் என்பது,

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார்.....”

என வேதமேதாவார் இலக்கணத்தை ஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்தமையானும் அறியப்படும்.

இவ்வாறு ஒது உணர்ந்தவரே மேல் பயிலாமை என்னும் கல்லாமை உடையவர் என அறிதற்பாற்று.

இந்த நாதம் என்பது என்னீரனின்,

இதுதான் உலகங்களையும் உலகத் தள்ள ஆணைத்தையும் இயக்கி அசைத்துப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத் தொழில்களையும் இயற்றும் ஆற்றல் — சக்தி என்று கூறப்படும்.

இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்.

எல்லா வலகுமு மெல்லா வயிர்களும் எல்லாப் பொருள்களும் மெண்ணீரிய வல்லாளன் ஆதிபரம் சிவனது சொல்லால் ஆகுமே கோருா.

(ஷ செ.1)

கோல் — ஓலி — நாதம் என்பன ஒன்றே.

இதனால் ஓலி பிடமாகிய-பதியாகிய மகாரத்து நின்றே சொற் பொருள் வடிவமான பிரபஞ்சம் — அகில சராசரம் விரிந்த வகை கூறப்பட்டது.

சொல் கடவுள் வடிவம் என்ப இவ்வணை “கற்பேனப் படுவது சொற் றிறம்பாமை” என்னும் கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஆங்குக் காண்க. (“வித்தகம்”தொகுதி 2 இல. 8.)

குறள்.

“..... ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு.”

என்னும் தேவர் திருவாக்கின் உண்மையும் இதுவே. இதனேயே பின்வரும் வாக்கியத்தால் விவிலிய வேதமும் கூறியது என்க.

BIBLE (விவிலிய வேதம்)

யோவான் கவிசேஷம்.

1

“ ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது. அந்த வார்த்தை கடவுளோடு இருந்தது. அந்த வார்த்தை கடவுளுமா யிருந்தது.

2

“ அது ஆதியிலே கடவுளோடு இருந்தது.

3

“ சகலமும் அதின் மூலமாய் உண்டா யிர்று; உண்டான தொன்றும் அதையல்லாமல் உண்டாகவில்லை.

4

“ அதில் ஜீவன் இருந்தது. ஜீவனங்கு மனுஷருக்கு வெளிச்சமாய் இருந்தது.

5

“ வெளிச்சம் இருளிலே பிரகாசிக்க நிறுத்து. இருளோ அதை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.”

தற்கால இயற்கைப் பொருள் நூல் வல்லுருநும் இவ் வொலியைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்த்தி அண்டராண்ட சராசரங்கள் தோற்றவும் நிலைக்கவும் அழியவும் செய்வது இம் மகத்தான ஒலியே எனக்கண்டு வெளியிட்டிருப்பது மறுக்க முடியாத உண்மையே ஆம்.

இந்த நாதந்தான் மந்திரம் எனப் படுவது. ஆசான் ஆணையிறி ஒழுகி நிற்பவர்களுக்கு— களவொழுக்கத்தை வழுவறத் தாங்கி ஒழுகி நிற்பவர்களுக்கு அகத்தே மறையாய்— மறைவாய் ஆக்கமுற்று ஒலிக்கும் நாதம் மறை மொழி எனப்படும்— மந்திரம் எனப் படும் என்க.

தொல்காப்பியம்.

நிறைவெளிமாழிமாந்தர் ஆணையிற்கிளந்த மறை மொழி தானேமாந்திரம் என்ப.

(ஷ செய்யுளியல் சூத். 178.)

என்னும் ஆண்றேர் வாக்கு நாதநு சந்தான உபதேசப் பெற்றியை உணர்த்துகின்றது. விரிப்பிற் பெருகும். அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்.

இந்த நாதம் என்னும் ஓலியின் பண்பு அநுபவ வாயிலாக அறியப் பட வேண்டியது. இதனை உலக மாக்க ஞக்கு விளக்கிக் கூறுவது முடியாத காரியம் ஆதலால், இந்த நாதானு சந்தான மானது, பொருட் கூறு என்னும் இரண்டாவது அதிகாரத்தை விளக்கு வான் பயன் படுத்த குரிய நிறை எது வோ அந்த நிறையைப் பெற்றும், அதனால் ஆக்கமுறும் பொருளும் பிற ஏம் இவை என உணர்த்துபவராய் சொல்லால் சுருங்கி, விரிக்க அறிந்து விரித்தால் மிக விரியும் தன்மையும் ஆழமும் உடைய அரும் பொருளோப் பயக்கும் திட்ப நட்பஞ் செறிந்த சூக்தங்களால் மறை பொருளாகக் கூறி யருளினர் எமது புலவர் பெருமான் என அறிதற் பாற்று.

இத்தகைய அரிய பெரிய சூக்தங்கள் படிக்கப் படிக்க மிகக் கூவகையை ஊட்டுகின்றன என்பது மிகைபன்று.

மேலே கூறிய முறையில், பொருட் கூறு என்னும் அத்திபாயத்தில் முதலாவதாகக் “கல்லாமை” என்னும் சூக்தத்தை அருளிய பின் “புறப்போலிவு” என்னும் மகுடம் அமைத்து இரண்டாவது சூக்தத்தை அருளினர் புலவர் என அறிக்.

மேல் “புறப்போலிவு” என்பதன் பெட்டு ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

எழுத்தும் சொல்லும் பொருளுமாகிய நாதம் அவ் எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் புறத்ததாகவே பொலியும்— பொலிந்து கேட்கப்படும்.

ஆதலால் அது குறிப்பு எனப்படும்— குறிப்பு மோழி எனப்படும் எனக்.

ஆசான் மாணவனுக்குக் குறிப்பிடுவது உணர்த்தினால் என்று உலக வழக்கால் கூறப் படுவதன் பொருளும் இதுவே ஆம்.

தொல்காப்பியம்.

எழுத்தொன்றுக்கு சொல்லோடும் புணராதாகிப் பொருட்புறத்துவேகுறிப்புமோழி யென்ப

(ஷ செய்யுளியல் சூத். 179.)

என்னும் ஆண்றேர் வாக்கின் உண்மைப் பொருளும் ஈண்டு நோக்கற் பாலது.

புலவர் பெருமான் நாதம் என்பது குறிப்பு மொழி எனப்படும் என்று கூறி அமையாது அக் குறிப்பு மொழி என் நும் சொல்லுக் குரிய பொருளை — அதன் தத்துவத்தைப் “புறப்பொலிவு” என்னும் சொல்லால் விளக்குவான் உளங்கொண்டு அச் சொல்லியே “பொருட்கூறு” என்னும் அத்தியாயத்தில் தம்மால் கூறப்பட்ட இரண்டாவது குக்த மகுடமெனக் கொண்டனர் என்பது பொருத்த முடைத்தாம் என்க.

அங்ஙனமாயின், வாய்மையைக் கண்டவரும் சதுரப் பாடுடைய சித்தர் பெருமானுமாகிய இடைக்காடர் “குறிப்புமொழி” என்னும் சொல்லியும் அதன் பொருளையும் அறியாதவரா? அறியாமையினால் மிக இடர்ப்பட்டுப் “புறப்போலிவு” என்னும் சொல்லிக் கண்டு பிடித்தனரா?

அவர் தாம் அருளிய சூக்தத்தின் மகுடமாகப் “புறப்போலிவு” என்னும் சொல்லி அமைத்ததற்குத் தக்க காரணம் ஒன்று இருக்க வேண்டாவோ?

அது தான் யாது? எனின், கூறுதும்:—

உள்ளம் நெகிழ்ந்து உருகுதற்கு இன்றி யமையாத அன்பை அடைந்து உய்வான் உறு துணை என ஆசானால் அருள்பட்ட களவு கற்பு என்னும் பயில்வகளால் அன்பு - அம்பு - அப்பு என்னும் தத்துவமாக — அன்பு என்னும் அப்பு தத்துவமாகத் திகழும் கக்கிலம் என்னும் விந்து நிறை கொண்டு அசைகின்றமையால், அவ் அடைவே நாதம் எனவும் நிறை மொழி யாகிய மறைமொழி எனும் மந்திரம் எனவும் படும்.

அந்த நாதம் எனும் ஒலி பிறந்த இடம் எது?

அது தான் மெளன் மந்திராதிக்ய ஒலி பிடம் என்ப.

.....
மவன வித்தை ஆசான் தான் தாண்டிக் [காட்டில்]
மணி முதலாய்த் தச நாதம் கேட்குக் [தானே]

என அருளிச் செய்தார் கட்டை முனிவர்.

மந்திரத்தின் பிறப்பிடமே மகாரம் எனும் நாதபிடம்.

அக்கழுற்ற ஒலி என்னும் நாதம் அன்டே (இ)யங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவசரம் குறிப்பு மொழி எனப் பெயர் பெற்று என்க.

மெளன் வித்தையை ஆசான் அருளால் பெற்றுப் பயிலாதவன் பேரின் பத் தடம் புகுதல் முடியாத காரியம்.

மெய்யடியார் எல்லாம் மகார வித்தை என்னும் மெளன் மந்திராதிக்கிய வித்தையை ஆசான் அருளால் பெற்றுப் பயின்தே பேரின்பக் தடம் புகுந்து நித்தியத்துவம் பெற்றவர் என்பதில் எட்டுணையும் ஜையமில்லை.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நகர்ச்சியால் — இல்லற ஒழுக்கத்தால் மையல் எனும் கடலில் பைபப் பையக் கொடு போங்கு பாசமெலும் தாழு உருவி உய்யும் நெறி காட்டிய பின்பு தான், ஆசானால் இம் மகார வித்தை அருள்படும்.

இவ் வண்ணப்பயே பின் வரும் திருவாக்கால் கூறி யருளினார் எமது மணிவாசகப் பிரபு என அறித்த பாற்ற.

திருவாசகம்.

தையலார் மையவிலே தாழ்ந்தவிழுக் [கடவேலைப்] பையவே கொடுபோங்கு பாசமெலுங் [தாழுகுருவி உய்யுநெறி கட்டவேத்திட்டு] ஓங்காரத் [துட்போநுளை ஜயன்னக் கருளியவா ரூபெறுவார் [அச்சோவே.

(இச் அச்சோப்பதிகம் செ. 7.)

ஆசான் என்னும் குரு — குரு என்னும் நாதன் தனினை மாணவன் உணர்தற்கு எனவே ஒலிக்கின்றுன் ஆதலால், அவ் ஒலி என்னும் நாதம் ஆசானை ஆசானகிய குரு நாதனைக் குறிக்கின்றது ஆதலால், அக் குரு நாதனை நாத வடிவினன் ஆதலால் அந் நாதனைக் காட்டும் மொழி — குறிக்கும் மொழி குறிப்பு மொழி எனப்படும் என்க.

அக் குறிப்பு மொழியை உணர்த மாணவன் ஆசான் கருணை ஈதெனக்

கண்டு தெருண்டு மதி வொராக்கியிபங் கொண்டு களவொழுக்கப் பரிசுவகை — சிற்றின்பப் பயிலவகை வழுவற ஓவாது உஞ்சுறங்கால் அக் குறிப்பு மொழி என்னும் நாதம் ஆகிரில் தனக் கமைந்த பெட்டினின்றும் திரிந்து — ஒலி மாத்திரை பேதித்து மேல் எழும்; ஆரோகணம் பெறும்; தனது ஆதி நிறையினி னின் நும் வெளியேறும்; புறக்கீத் பொலிவு பெறும்; புறப் போலிவு பெறும் என்க.

இச் சூக்தத்தின் மகுடத்தைக் குறிப்பு மொழி எனக் கூறாது “பாப் போலிவு” என எமது புலவர் பெருமான் கூறி யருளியதன் காரணம் இதுவே என அறிதர் பாற்ற.

“மாணவன் சிற்றின்ப தங்கதங் திரமும் உடையபன் ஆதலால் — செவன் ஆதலால் தனது இயற்கைபான தமோகுணத்தால் ஒருகால் கட்டுண்டு சோம்பிப் பயிலவகையில் அலுப்புற்று-சலிப்புற்று “ஐயோ! இங்கிலை மை இங்நாளில் முற்றுறை தபோலும்! யான் என் செய்வேன்! ஒன்றும் கண்டிலனே!” என என்னித் தாழ் வடைந்து போகக் கூடும் என உணர்ந்த இடைக்காடர் பெருமான், அவ் இழிதகைமைக்கு மாணவன் இலக்காகாதவாறு அவனை ஊக்கி அவன் பயிலவுகளின் கதிப்பாலன்றி மற்று எவ் வாற்றுஞும் நாதம் தன் ஆதி நிலைபினின்று வெளியேறாத ஆதலால், அவ்வாறு அந் நாதம் மேலேறாதலைப் — ஆரோகணித்தலைப் புப்போலிவு எனச் சுட்டாமல் சுட்டிக் காட்டிய தோடு அமையாது, அம்மாணவன் தன் பூட்டுகை மிகுதிபால் உலைவில் ஆண்மையொடு பயின்று பயின்று உய்திபடையுமாறு மிக்குக்குதற் கெனவே, அப்புறப்போலிவு என்னும் தத்துவத்தால்-நிலையினால் ஆம் பயன் இனித்தெனப் புலப்படும் வண்ணம் இச் சூக்தத்தால் தெளிவுறக் கூறுகின்றார்—கூறிபாங்கு மாணவனைத் தெருட்டுகின்றார் என அறிக்.

பக்குவிகளுக்கே இந்நால் பயன் படும் எனவும் ஏனைய உகைமாக்களுக்கு மருள் நூலென — பொய் நூலெனத் தோன்றும் எனவும் “பொய்யை” என்னும் சூக்தத்தால் தெளிவுற விளக்கிப் போங்கு வித்தகச் சித்தர் பெருமானுர் பொருட்கூறு என்னும்

அதிகாரத்தில் இயற்கை நெறியாகிய சுத்திய நெறியினால் ஆம் பயன் இல்து எனக் கருணை மிகுதிபால் உலக மாக்களுக்கு வெள்ளிடை மலைபோல — அங்கை ஆமலகம் எனக் காட்டி அவர் தம் (உலக மாக்கள்) ஆசைபை — அவாகவை — பொருளாசைபைக் கிளர்த்தி-எழுப்பி அதனால் அவர்கள், “ஆ! ஆ! சிரதன்ன விந்தை! உண் நமயுர் யாதோ உண்டு போலும்!” என நினைந்து ஒருகால் மகிழ்வற்றுச் சிறிது தெளிந்தும் திவினைப் பயன்து பரிசுத்தால் ஒருகால இகழ்ந்து-என்னி நகையாடியும் இவ்இரு நிலைமையிலும் மனம் ஊசலாடி இடர்ப்பட்டு, அவ் இடர்ப்பாட்டு மிகுதியால் சிறிது புன்னியம் ஆக்கமுறைப் பெற்று, அதனால் இந்தாலே ஆராய்ந்து உண்டு உய்ய ஆம் என என்னி இரங்கித் தமது பெருந்தகைமைக் குரிய ஜீவகாருண்ணியத்தால் பொருட்க்கு என்னும் அத்தியாயத் துள்ள இப் பத்துச் சூக்கதங்களையும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் எனினும் அமையும்.

மேலும் இக் குறிப்பு மொழியே வித்து என விளங்கும் ஆசான் எனவும் அறிக்.

இவ் ஒரு மொழியே மொழி எனப் படும். இதுவே குரு மொழி. இதற்கு மற்றுமொழி என்பது இல்லை. இதுவே குரு வழிக்கும் மொழி. இம் மொழியே மலையிலக்கு என்க.

திருமந்திரம்.

போற்றுகின் ரேஞ்புகழ் தும்புகழ் ஞானத்
[தைத்
தேற்றுகின்றேன் சிங்கை நாயகன் சேவா
சாற்றுகின்றே னறையோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுகின் ரேநெம் பிரான் ஓர்மழுத்தே.
ஓரேஷுத் தாலே யுலகெங்குங் தாஞ்சி
ஈரெழுத் தாலே யிசைந்தங் கிருவாய்
ஞுவெழுத் தாலே மூளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கமே துற்றே.

(ஷ. 4ம் தந். அசைபை, செ. 1, 2)

ஓமேனு மேர்ஸ்காரத் துள்ளே ஒருமேர்மீ
ஐமெனு மேங்காரத் துள்ளே யுருவரு
ஐமெனு மோங்காரத் துள்ளே பலபேதம்
ஐமெனு மோங்காரம் ஒன்முத்தி சித்தியே.
(ஷ. 9ம் தந். பிரணவ சமாதி செ. 2)

[ஓம் எனும் ஓங்காரத் துள்ளே ஒரு மோழி” என்பது மகரா மெனும் நாத பிடத்து ஆக்கமுற்ற ஒவி ஆண்டே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவசரத்தில் துறிப்புமோழி எனப் படுதலை உணர்த்தி நின்றது.]

தாயுமானவர்பாடல்.

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடக்கொடுக்கு
[மந்த
ஒருமொழியேமலமொழிக்குமொழிக்கு
[மெனமொழிந்த
குருமொழியேமலைகிடுமற்றைமொழி
[யெல்லாம்
கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்
[கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லைமொழிக்கு
[மொழிருக்கும்
கரும்பனையசொற்கொடுனைக்காட்டவங்
[கண்டனைமேல்
தருமொழியிங்குனக்கில்லையுனைவிட்டு
[நிங்காத்
தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்
[நில்லே.

(ஷ. நினைவான்று செ. 2)

“என்னைக் கண்டு கோள்” எனக் கூவி அழைக்கும் ஆசான் மொழி இதுவே. ஆசானும் இதுவே. மொழியும் அவனே. மற்ற மொழி எல்லாம் கோடின்றி வட்டாடல் எனப் பற்கே ஒக்கும் என்க.

ஆதலால் வித்து என இருந்த ஆசான் மாணவனது அரிய பெரிய முபற்சியால் — காமப் புணர்ச்சி என்னும் களவொழுக்கத்தால்—அகப் பயில்வு புறப் பயில்வு கொண்ட கந்தருவ வழக்கத்தால், உலகியலில் மஞ்சல் வித்துப் பக்குவப்பட்டு முளை காண்பது விளைவற்றத்துக்கு அறிகுறியாதல் போல, ஆகக மடைந்த ஆசான் மாணவனை ஆட்கொள்வான் உளங் கொண்டு கருணை மேலீட்டினுஸ் ஒளிக்கின்றுன்.

“என்னை விடாதே” என்கின்றன.
“என்னைப் பிடி” “சிக்கெனப் பிடி”
“சோர்வறுதே! தளராதே! ஒவாது பணிசெப்பது கிட” என்கின்றன.

இதனால் பெறப்படுவது யாது? எனின்,

வித்தாகிப ஆசானை — வித்தென விளங்கும் ஆசானை, மாணவன் தன் இடையரு உழப்பினால் — ஆரம்ப காலத்தில் ஆற்றெனுத் துன்பங்களையே வழங்கி வருத்தும் பயில்வு களினால்—பக்ரதப் பிரயத்தனத்தால் விளைவேற்ற வேண்டும் என்பதே ஆம்.

“என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”

என்னும் அப்பன் அருள் வாக்கின் உட் பொருளை விளங்கும் தேன் மிர்தம் போன்ற தத்துவப் பொருள் இதுவே என்க.

இவ்வாறு பணிசெப்பது கிடத்த வால் ஆக்கமுறும் பெற்றிதான் யாது கொலோ? எனும் சங்கை எழுதும். அதற்கு உத்தரம் யாது? எனின், கூறதும்:—

இவ்வாறு வழுவறப் பணிசெய்து கிடப்பதையே அரிய பெரிய அறத் தாறு என — முத்தி நிலையை அடைதற்கு இன்றி யமையாப் புணையும் துணையும் ஆம் எனக் கண்டு அவ் அறத் தாற்றைச் சங்கையறக் கடைப் பிடித்து, மற்றுப் பற்று எதுவும் இன்றி, ஆசான் கழுவினையே கதி எனப் பூரணமாக நம்பி ஒழுகும் மாணவனை-மாணவனுகிப் பிடியவனை, அவன் சிறிது சோர்வற்றுத் திகைக்குந் தோறும்

“அஞ்சேல்! மகனே! யாம் இருக்கின்றோம்!”

எனக் கூவிக் கூவி, அம் மாணவன் அடைந்த ஏற்ற பெற்றி நிறைக்கு ஏற்ப, ஆசானுகிப் தானும் விளைவேற்றப் பட்டமையால், அவ் விளைவின் பெட்டுக்கொள்வது வழங்கற் பாலனவாயப் பலவகளை நிறையோடு — நிறையால் அம் மாணவனுக்கு வழங்குகின்றுன் என அறிதற் பாற்றும்.

அத்தகைய பலன்கள் உலக மாக்கள் சிந்தனை சொற் செயல்களுக்கு அப்பாறப்பட்டன வாகும்.

திருமந்திரம்.

நடந்திடும் பாரினி னன்மைக் கொல்லாம் கடங்கிடுங் காலனு மெண்ணிய நாளும் படர்ந்திடு நாமமும் பாய்க்கிர் போல அடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு கீடை.

அடைந்திடும்பொன்வள்ளிகல்லுட
[பெண்ஸ்லாம்
அடைந்திடு மாதி யருளாங் திருவும்
அடைந்திடு மண்டத் தமர்கள் வாழும்
அடைந்திடு வண்ண மறிந்திடு நீயே.

(இட கும் தந். நவாக்கரி சக்கரம், செ.8,9)
“தன் கடன் அடியேணயூபி தாங்குதல்”

என்னும் அப்பன் அமுத வாக்கி
யத்தின் கண் உட்பொதிந்து கிடக்கும்
அரிய பெரிய தத்துவப் பொருள்
இதுவேனை அறிக.

இப்படியை-தத்துவத்தை அடைந்த
வரே நினைத்தவை யாவும் கைகூடப்
பெற்று மூவுக்கும் கோலோச்ச வல்ல
மெய்யடியார் ஆவர். விரிப்பிற்
பெருகும்.

இப் பெற்றியின் இயலைச் சிறிது
விளக்குவான் வேண்டியே சித்தர்பெரு
மானுகைய இடைக்காடனார், வித்தாய்
இருந்த ஆசான் முளைகண்டு குறிப்
பெனத் தோன்றி மாணவன் உருந்திய
அண்பொடு சிவனிய பயில்வகளினால்
பொலிவ பெற்று அப் பொலிவுக்கு
ஏற்ப — பொலிவ நிறைக்கு ஏற்ப
அம் மாணவன் அடையும் பலன்களைப்
“புறப்போலிவு” என்னும் மகுடம்
தாங்கிய இச் சூக்தத்தானும் இதற்குப்
பின்னுள்ள மற்றைய எட்டுச் சூக்தங்
கனானும் கூறிப் போந்தனர் என
அறிக.

ஆதலால் “புறப்போலிவு” என்னும்
மகுடம் தாங்கிய இச் சூக்தப்
பொருளை எமது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய
வரை திருவருளின் துணைகொண்டு
ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து கூறுதும்.

॥ முவடி முப்பது. ✓

போருட்கூறு. 2.

புறப்போலிவு. சூக்தம் 2.

சிறவாழ்விற் பெருந்துணை சிரத்தியின்
[கந்து
பெரியோ ரவையினு மீதிட மளிப்பது
கரியாக் காண்டலின் ரெருளோடு
[கொள்ளலே.

என்பது சூக்தம்.

மறை பொருளாய் இருந்த கேள்வி
எனும் நாதம் குரு வருளால் அநுட்
டிக்கப்படும் சாதகங்களால் — நிறை
முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி
என்னும் சிறு வர்ஷினால் வெளிப்பு

படுதலால் — ஆக்க முற்று உள்ளே
கேட்கப் படுதலால் உளவர்கும் பயனை
உணர்த்துதல் நுதலிற்று இச் சூக்தம்
என்க.

ஒருவன் உடை நடை (புறப்போலிவு)
முதலிய வற்றால் தன்னை உயர்த்திக்
காட்டி ஒழுகும் புறப் பொலிவானது
வறுமைக் காலத்தில் அவனுக்கு மிக்க
துணையாகும் எனவும்,

புகழுக்குப் பற்றக் கோடாய்
உள்ளது எனவும், தன்னிலும் உயர்க்
தோரது பேரவையிலும் சிறந்த
இடத்தில் அவனை அமரும்படி
செய்வது எனவும்,

இப் பெற்றி உகையவில் கண்
கூடாக் காணப் பட்டது ஆதலால்,
இத்தகைய புறப் பொலிவு மதிப்
பொலிவோடு கைக்கொள்ளற் பாலது
எனவும்,

எம்போலிய உகையலுக்கு ஒப்பிய
படிப்பாளிகள் பொருள் கானும்
படியும், உண்மையை நாடும் ஆற்றலும்
காதலும் வாய்ந்த பக்குவிகள் குரு
வருளால் அதனை அறிந்து உய்தி
யடையும் படியும் அமைக்கப் பட்டது
இச் சூக்தம் என்க.

மற்று, இதன் உண்மைப் பொருள்,
தான் யாதோ? எனின், அஃது சண்டு
ஒரு சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப்
படும்.

(1.)

சிறவாழ்வில் கந்து தெருளோடு கோள்ளல்

(2.)

(அது); சீர்த்தியின் பேருந்துணை

(3.)

பேரியோ் அவையினும் மீதிடம்
[அளிப்பது
கரியாக் காண்டலின்;

என இவ்வாறு அந்துவயம் செய்து
உண்மைப் பொருள் காணற் பாலது
இச் சூக்தம் என்க.

1

சிறவாழ்வு என்னும் சிற்றின்ப வாழ்
வினால் — நிறை முறையான சிற்றின்ப
நுகர்ச்சியால் கந்து என்னும் உணர்ச்சி
தனது மற்ற தன்மையாகிய அசுத்தம்
நீங்கித் தெளிவோடு நிறை கொள்ளும்

— தூய்மை அடையும் — கந்தபு
சித்திக்கும் என்பது.

2

இவ்வாறு தூய்மை யடைந்த கந்து
என்னும் உணர்ச்சியானது — கந்தபு
யானது உலகோர் முன்னிலையில்
ஒப்புயர் வில்லாத் திப்பியமான
புகழோடு தோன்றுதற்கு உறுதுணை
என அமையும் என்பது.

3

இது மட்டோ! இதன் பயன் எனின்,
அற்றன்று. இச் சிறவாழ்வில் — இப்
பிரபஞ்சத்தில் பெரியோ் எனப்
போற்றப்படும் அரசர் முதலிய பூபதி
கருடைய ஆஸ்தானப் பேரவை
கருக்கும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும்
உரிய பெருமை எத்துணையதோ
அதனிலும் அளப்பில் பெருமையும்
அருமையும் வாய்ந்த உயரிய பீடத்தில்
அமர்ந்து கோலோச்சம்படி செய்யும்
என்பது.

மேலே கூறியன அனைத்தும் வாய்
மையே — சான்றூக — கண்கூடாகக்
காணப்பட்ட உண்மையே ஆம் என
முற்றுத் தந்தனர் எமது புலவர்
பெருமான் என அறிதற் பாற்று.

“சிறு வாழ்வில்” என்னும் சொற்
ரூடால் ஆரம்பம் பெறுகின்றது
இச் சூக்தம்.

சிறு வாழ்வு என்றால் என்னை?

இம்மை மறுமை இரண்டு எனக்
கூறுவது உலக வழக்கு. இம்மை
என்பது சீவர்கள் வாழும் உலகத்தை
— துலமாக — முன்னிலையாகத்
தோன்றும் உலகத்தைக் குறிப்ப
தாரும்.

சிறு வாழ்வு

இவ்வாழ்வு சிற்றின்பத்தால் ஆபது.
இவ் வகை வாழ்க்கையைச் சிற்றின்ப
வாழ்க்கை என்ப. சிற்றின்ப வாழ்க்கை
எனும் சிறு வாழ்வு என்ப. இது உலக
வழக்கு; உலகோர் கண்ட வழக்கும்
உண்மையும் ஆம்.

இச் சிறு வாழ்வினால் — சிற்றின்ப
அதுபவத்தால் சீவர்கள் — சீவராகிகள்
அனைத்தும் ஆக்கமுற்று வளர்ந்து
வாழ்ந்து அழிந்து படுகின்றன என்
பது கண்கூடு — பிரத்திபட்சம்.

ஆதலால் இதுபொய் வாழ்வு; இவ் வலக வாழ்வு மெய் போலத் தோன்றும் பொய் வாழ்வு; பொய்ம் மையையே அடிப் படையாகக் கொண்டு பொய் எனத் தோன்றி அழிந்துபடும் சிறு வாழ்வு என்பது ஆபால கோபாலப் பிரசித்தம்.

ஆதலால் சீவர்கள் இவ் வாழ்வை நம்பாது — நம்பி மோசம் போகாது இவ் வாழ்வின் அடிப் படையாக விளங்கும் பொய்மை யினின்றும் விடுபட வேண்டும் என்பது வேத முடிக்கு.

அவ்வாறு விடு படுதலே—விடுதலை அடைதலே விடு அடைதல் எனப் படும். இதுவும் வேத முழுக்கு.

இவ் வலகமே பொய் எனவும், இவ் வலக வாழ்க்கை பொய் வாழ்வு— தோன்றித் தோன்றி மறையும் தன்மை யுடையது ஆதலால் சிறுவாழ்வு எனவும் குறுப.

இதர்கு மறப்பில்லை என்பது பட்டாங்கு. இதர்குச் சுருதிப் பிரமாணம் காட்டுவது மிகை.

ஆதலால் இப் பொய் யுலக வாழ் வாகிய சிறு வாழ்வினால் பெரிய உலக மாகிய பெருவாழ்வு என்னும் “அன்பர்க்கு அவனி”க்கு உரிய வாழ் வாகிய நித்தியானந்த சுகப் பேற்றினை அடைவதென்பது பகற் கணவே— பிரதன் கூற்றே—அறிவிலிகள் அசட்டு மொழியே என அறதி யிட்டு உழுறிக் குழறிச் சிற்றின்பத்தை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்கி அசேதனத்துவம் அடையும் உலக மாக்கள் மாட்டுக் கழிபெருங் கருணை கொண்டு,

இச் சிற்றின்ப வாழ்வு என்னும் சிறு வாழ்வினால்ந்தி வேறு எத் தடத் தானும் பேரின்ப லாபம் என்னும் பெருவாழ்வு பெறுதல்—“அன்பாக்கு அவனி” என்னும் பொன் அலக வாழ்வு பெறுதல்— சிவலோக வாழ்வு பெறுதல் முற்றுக முடியாத காரியமே

என மறுத்துக் கூறுவதோடு அமையாது,

தமது கூற்றை வாய்மை எனக் கண்டு கொண்டு ஒழுகும் பெற்ற யுடைய பக்குவர்கள் உவகைபோடு தளர் விண்றிப் பயிலுமாறும்,

தமது கூற்றைப் பித்தலாட்டக் கதை எனக் கூறிக் களிக்கும் உலக மாக்கள் கண்டு திகைப் புற்று அவது யுறுமாறும்,

அத்தகைய சிறு வாழ்வினால் பெரு வாழ் வடையும் அறத்தாறும் அதனால் ஆம் பயனும் இன்ன எனத் தெளி வறக் காட்டுதற் பொருட்டே. ஆழந்த கருத்துக்களை அடக்கிய சில சொற் றெருட்டரை மூன்றியாக அமைத்து அகிலப் படிர்பாளிகளாகிய எம் போலிய பாமரரை விவசமாகப் பரிசீப் பான் உளங் கொண்டு

“சிறு வாழ்வில்”

என்னும் விவசமான சொற்றெருட்டால் — வார்த்தையால் “புறப் போலிவு” என்னும் மகுடமுடைய இச் சூக்தத்தை ஆரம்பித்தனர் சீவ காருண்ணிய மூர்த்தியாகிய எமது புலவர் பெருமான் என் அறிதற் பாற்று.

உலகோர் சிற்றின்ப வாழ்வைச் சிறு வாழ்வு என்பர். உலகம் என்னும் வியரபக நிறையில் விரிந்து அலைந்து உலைந்து மெலிந்து மாண்டு போகும் சீவர்கள் பன்னெண்டுங்காலமாக அனந்த சென்மங்களில் ஈட்டிய நற்றவப் பயனால் புன்னிய சென்மமாகிப் போகு சென்மத்தில் ஆசான் உரையில் கட்டுண்டு—ஆசான் என்னும் புனையால்—தலோயால் கட்டுண்டு அவன் உரைவழி வழுவற நின்ற ஒழுகுவதன் பயனாக,

விரிந்த வியாபகத்தை—அசுத்தமான வியாபக நிறையை அனு அனுவாகச் சூருகச் செய்கின்றனர்; சூருகி இறுகச் செய்கின்றனர்; இறுகிச் சிறிய தாக்கு கின்றனர்; வியாபகம் எனும் குற்ற தடதை—அழுக்கை நீக்கி—குரு நாதன் அருளிய நிறையால் சூருக்கிச் சிறிய

தாக்கு கின்றனர்; சிறிய வாழ்வு என் ஆக்கு கின்றனர்; விரிந்து செல்வதைப் பிடித்துக் குறுக்கிச் சிறிய தாகுமாறு கட்டுகின்றனர் என்க.

இவ்வாறு சிறுகக் கட்டிக் கொள் கின்றனர் பெருக வாழ்வதற்கு எனப் பொருள் படுமாறு “சிறு வாழ்வு” என்னும் சொற்றெருட்டரை இச் சூக்த முதலில் வெகு நயம் தோன்றக் கையாண்ட எமது புலவர் பெருமான் மாண்பின் பெற்றி என்னென்று கூறப்படும்!

இவ்வாற்றால், “சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ்தல்” என்னும் அரிய பெரிப் பழுமொழிக்கு ஒப்ப, குருவ ரூலால் சிறு வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட சீடனுகிய மாணவன் அடையும் பயன் என்றை? எவின், கூறுதும்:—

சிற்றின்பப் பயில்வால் — காமப் புனர்ச்சி என்னும் கள வொழுக்கத் தால் — கந்தருவ வழக்கால் சிற்றின் பத்துக்கு மூல காரணமும் மறை யினுள் மைந்துமான கந்து என்னும் மயக்க உணர்ச்சி—அசுத்த உணர்ச்சி — மற உணர்ச்சி தன் மறத் தன்மை யினின்றும் நீங்கி — தன் பகுப் பில்லாத் தன்மை எனும் அழுக்கு அகன்று தெளிவோடு நிறை கொள்ளும்; தெளிவோடு பஞ்சிகரணிக்கும்; தெளிவு பெறும்; தெளிந்து தூய்மை அடையும்; கந்து என்னும் மறத் தன்மை அழிவு பெறும்; அனு அனுவாக அழியும்; கந்து அழியும்—கந்தழி சித்திக்கும் என்க.

இவ்வாறு கந்து என்னும் உணர்ச்சி தெருளோடு கோளே — தெளிவு பெறுதலே — தூய்மை அடைதலே சிறு வாழ்வில் நடைபெறும் சம்பவம் — சிறு வாழ்வினால் ஆம் பயன் — சிறு வாழ்வு என்னும் நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் ஆம் பயன் எனச் செவியறி வறுத்துபவராய், “கந்து தெருளோடு கோளே”

எனக் கூறி யருளினார் எமது சித்தர் பெருமான் என அறிக்.

இவ்வாறே சிறு வாழ்வு என்னும் சிற்றின்ப வாழ்வினற்றுன் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுத

லாகிய கந்தமி சித்திக்கும் என்னும் அரிய பெரிய வேத வுண்மையைப் பின் வரும் பிரபல தெய்வச் சுருதிப் பிரமாணத்தால் மணிவாசகப் பேரு மான் வற்புறுத்தி யருளியதும் அறிக்.

திருவாசகம்.

என்புள்ளுருக்கி யிருவினையைட்டழித்துத் துன்பங்களைந்து துவங் துவங்கள் தூய்மை

[செய்து]

முன்புள்ள வற்றை முழுதழியவுள்புகுந்த அங்பின் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் [கொண்டன்றே

(ஷ குலாப்பத்து செ. 3)

இவ்வாறு வரும் வேதப் பிரமாணங்கள் மிகப் பலவாகும். எடுத்துக் காட்டின் மகப்பற்றும். இத்தை “வித்தக”, வாயிலாக வெளிவந்த கட்டுரைகள் பல வற்றில் கண்டு கொள்க.

இவ்வாறு கந்து என்னும் உணர்ச்சி தூய்மை என்னும் நிறை கொண்டு அமல் பெறப் பெற, உடலுயிர் தூய்மை கொண்டு மிளிர்வதோடு, உலகோர் முன்னிலையில் ஒப்புயர் வில்லாத் திப்பேயமான — வாய்மையான புகழோடு தோன்றுதற்கு — நிலவுதற்கு தூய்மை அடைந்த அக் கந்து (கந்தமி) உறுதுணை என — பெருந்துணை என அமையும் என விளக்குபவராய்,

“ சீர்த்தியின் பேருந்துணை ”

என அருளிச் செய்தார் இடைக்காடர் என்க.

குறள்.

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலில் தோன்றுமை நன்று.

(ஷ 24 ம் அதி. புகழ் செ. 6)

என்னும் தேவர் திருவாக்கால் விதந்து கூறப் பட்ட புகழும் இத்தகைய வாய்மையான புகழே என்பது நன்று கடைப் பிடிக்க.

கந்தமி சித்திக்கப் பெற்றுப் பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் நிங்கித் தமது சொல்லாலும் அரும் பெரும் செயலா லும் சத்திப் பெற்றை நிலை நாட்டி உலகு கண்டிட மறைந்து நித்தியத்து வம் பெற்ற வித்தகச் சித்தர் பெருமக் களாகிய மணிவாசகர், மஹி, திருமூலர், இடைக்காடர் முதலிப் பெருமக் கள் புகழினும் மிக்க புகழ் பிறிதுண் டோ? இல்லை! இல்லை! இல்லை! என் பது பட்டாங்கு அல்லவா?

வாய்மையான புகழைப் பெறுதல் ஒன்றே இதன் பயன்? அன்று! அன்று!

இப் பூவுகில் பெரியார் எனப் போற்றப் படும் — உலகியலுக்கு ஒப்பச் சிறு வாழ்வில் பெரியார் எனப் போற்றப் படும்—சிற்றின்புலகமாகிய இப் பிரபஞ்சத்தில் பெரியார் எனப் போற்றப் படும் பிரபுக்கள் ஜமீன்தார்கள் சம்ஸ்தான பூதிகள் சந்தான பூபதிகள் படிப்பாளிகள் பட்டதாரிகள் மன்னர்கள் அரசர்கள் சக்கரவர் த்திகள் என்போர் சம்ஸ்தானத்துக்கு — சபைக்கு — அவைக்கு உரிய பெருமை எவ்வளவோ — அத்தகைய பெரியோர் எனப் படுவோர் அவையில் கண்ணியம் பெற்று விற்றிருத்தற் குரிய பெருமை எவ்வளவோ அதனினும் அளப்பில் பெருமையும் அருமையும் வாய்ந்து நினைத்தன யாவும் நினைத்த மாத்திரத்தில் கைவருதற் குரிய — அகில சீவரையும் அடக்கி ஆளுதற் குரிய உயரிய — மேலான — உந்தமான பிடத்தில் மாணவனை இனிது விற்றிருந்து கோலோச்சுமாறு செய்யும் தூய்மை அடைந்த கந்து — கந்தமி என்னும் தத்துவம் என் அறிதற் பாற்று என்பாராய்,

“ பேரியோர் அவையினுப் மீதிட மளிப்பது ”

என அருளிச் செய்தார் எமது புலவர் பெருமான் என அறிக்.

இவ்வாறு வாளா கூறி விட்டதனால் ஆவதொன்றில்லை எனப் பாமர மாக்கள் — சிறுவாழ்வை வெறுத்து ஒரு பால் ஒதுங்கிச் செத்துப் போதலே முத்தி என ஒலமிடும் உலக மாக்கள் முழங்கா நிற்பர் ஆதலாஸ், இக்னை “முக்காலும் கரங் தூக்கி மொழிக் தோம்” எனச் செவியறி வறுத்த வற்புறக் கூறுபவராய்,

“ கரியாக் காண்டலின் ”

என்னும் சொற் கீற்றால் மேலே கூறியன யாவும் வாய்மையே — கண் கூடே—பிரத்தியட்சமே—சத்தியமே என முற்றுத் தந்தனர் தத்துவப் பெரியாராகிய எமது புலவர் பெருமான் என அறிக்.

உலகு கண்டு போற்ற உடலோடு மறைந்து உண்மை முத்தி அடைந்த மெய்யடியார் எல்லாம் இச் சூக்தத்தால் கூறப்பட்ட நிலைமை கைவரப் பெற்றமைக்கு — பயனை அடைந்தமைக்கு உறு சான்றுவர்.

சங்கப் பலகையை நிலை குலைத்தமையால் தமது காலத்தவராகிய அக்கடைச் சங்கப் புலவரையும், அருட்புதுமைகளால் மன்னர் பெருமானக்கையான்டியனையும் ஏனைய அகில மாக்களையும் அடக்கி ஆண்டு பொகும் புகழ் படைத்து மிகக் கூந்தமான பிடத்து அமர்ந்து — நிலையில் அமர்ந்து தபது சொல்லாலும் அரும் பெருந்தெயலா லும் சத்திய நெறிபாகிப் புண்மைச் சைவத்தை நிலைநாட்டி நித்தியக்குதுவப் பெற்ற தத்துவப் பெரியாராகிய இந்துவாசியர் மாண்பும் இவ் அரிய பெரிய சூக்தம் துதலிய இவ் வுண்மைக்குச் சாலும் கரியாகி—உறு சான்றுகியினிர்தல் கண்டு கொள்க. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாரம் கூறியவைகளால் மூவடிமுப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் இரண்டாம் அத்தியாய மாகிய பொருட் கூற்றில் இரண்டாம் சூக்த மகுடமாகிய “புறப் போவிவு” என்பதன் பண்பும் பயனும் ஷடி சூக்தம் துதலியவாறு ஒருவாறு உரைத்தகும்.

சபம்.

—
திருவருள் துணை.

ஸ்ரீமதி மாரிமுத்தம்மையார் பதிகம்.

“வித்தகம்” பேராசிரியர்
யாழ்ப்பானம் தென்கோவை
ச. கந்தையபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

புதுவை நந்தி யேம்பெருமான் அடியார் குழாத்துள்
ஒருவராகிய

ஸ்ரீமதி. மாரிமுத்தம்மையார்
யம்பெருமான் திரோதானத் திருவடியில்
திருத்தக ஒடுங்கிய

நான்காவது ஆண்டு நிறைவு விழாக்காலமாகிய
நிகழும் யுவ ஆண்டு பஞ்சுனித் திங்களில்
திருவாதிரை நாளில் (3-3-36) ஒதப்பட்ட இப்பதிகம்
அவ் விழுர்க் கொண்டாட்டத்தில் ஈடுபட்ட
அன்பர்க்குஞ்கு வழங்கப்பட்டது.

தரவு கொச்சகம்.

மதிதவழுஞ் சடைமுடியோன் வரந்தி திருப்பணியே
கதியருஞ் செறியென்னக் கடைப்பிடித்த காரிகையே!
யதுகுலத்து நாயகியே! யாங்காண வருவதென்றே!
புதுவைநகர் சிறக்கவரு பூம்பாவாய் மாரிமுத்தே!

நாலாண்ட மறைமுடிவி ஊவலுமொளிப் பிழம்பாகிக்
கோலாண்ட சிறையுருவாங் குருந்தி யருளாலுள்
நாலாண்டு நிறைவுவிழா நமர்புரிவ தறிந்திலையோ!
வேலாண்ட விழியணங்காம்! மெல்லியலே! மாரிமுத்தே!

வேதவுண்மை யுலகுப்ய வெளிப்படுத்தி யெமையாரும்
நாதனுஞ் திருந்தி நல்லருளாற் புத்தயிரிற்
பூதலத்தோர் கண்டுதொழுப் போதருதல் எந்நாலோ!
பாதரசே! புதுவைநகர் வாழவரு மாரிமுத்தே!

ஆகிபா மெம்பிறைவ ஏருண்மொழியும் பொய்பாமோ !
திதிலாக் கேளிரெலாஞ் செயலற்றே யிரங்குகின்றுர்
நீதியோ வவர்வருந்த நிலத்துறங்கல் நினக்கழுகோ !
மாதவருஞ் தொழுதெத்த வருவதென்றே! மாரிமுத்தே!

மன்னுபுகழ் “வித்தக”த்தால் மறையுண்மை வெளிப்
[படுத்தும்
தன்னைப்போக் திருநாக ரத்தீனனுஞ் தாய்ரொடு
துன்னியசோ தரர்கேளிர் துயரோலீஇக் களிசூர
இன்னியியுங் தாமதமோ! ஏழுத்தருளாய்! மாரிமுத்தே!

பாதிமா தொடுநிலவும் பண்ணவனுங் காமேசன்
பூதகணம் புடைசூழப் புத்தேளிர் போற்றிசைப்பத்
தீகல யாமெல்லாஞ் சீருவடிகண் டுப்ரதிடவே
மாதரா யுன்பொருட்டால் வாரானே! மாரிமுத்தே!

ஏங்கெங்குஞ் செவியுடையான் கண்ணுடையா ஜெம்
[பெருமான்
மங்கையுமை குரின்மொழியாள் வாமமுறாங் காமேசன்
மங்கலிலா நின்கேளிர் வருந்துவது மறிந்திலைஞு!
கொங்கலரு மலர்க்கூந்தற் கோகிலமே! மாரிமுத்தே!

முன்னரிய திருக்கயிலை முதற்காவன் திருவருளால்
மன்னியுத் துயிரொடுகீடு வங்கிடைல் வாய்க்கைபெண்றுல்
மன்னுலகோர் வழுத்துவதுன் புகழுங்கே! மாகில்லாக்
கன்னிகையே! புதுவையர்தங் கண்மணியே! மாரி
[முத்தே!

நரைபினிமூப் பொடுமரண நண்ணைமே யுடலுயிர்கள்
உரையிறந்த வருளொளியா யொடுங்குதலே முத்தி
[பெனும்
புரையறதோல் சிவகெறியிப் பூதலத்து விளங்கிடகீ
வருவதென்றே! புதுவைநகர் வாழவுகந்த மாரிமுத்தே!

அன்புநெறி யாவிறைவ ஏருட்கிலக்காம் நின்மாண்பு
புன்புலா ஹடலுயிர்க ஸியக்கலிறை பொருந்தாது
வன்புலா மழுக்குமன வஞ்சனேன் தரத்ததோ!
பொன்குலாஞ் திருவருவப் பூம்பாவாய்! மாரிமுத்தே!

நம்பா மாரிவதி நந்தே!

ஹர ஹர மஹா தேவ!

புதுவை நந்தி பேரன்னடி வர்முக்.

சைவம் தழைக்.

**“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சுஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.
ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0
தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.**

விடைய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 சிறை
4 எழுதுமாறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணைதயம்
6 வேதாகமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுஞ் கணக்குத் திருத்தத் தீர்மானம்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
9 திருவருணாட்டம்	35 அருள்
10 நாதம்	36 சகச நிட்டை
11 அமல் ஜூகாரம்	37 பாசு பதம்
12 அராமதல் நாற் பொருள்	38 மாற்றப் பிதாத்தல்
13 இல்லறம்	39 கற்பனை
14 அன்னம்	40 சமாதி
15 துப்புரவு	41 பண்டைக் காலப் பொத்த சமணரும் தற்காலச் சைவரும்
16, 17 மனைவி	42 அரங்குசெய விரும்பு
18 பொருள்	43 நிறை முறை இல்லாக கற்பனை
19 அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்	44 சங்கச் சான்றேர் நூல்கள்
20 உடம்பின் பயன்	45 தூல குக்கும் சம்பந்தம்
21 இடம்பெட்டேல்	46 பதி பசு பாசு உண்மை
22 ஜீவகாருண்ணியம்	47 வீடு பெற நில்
23 முயற்சி	48 சண்டேகரப் பேறு
24 விதேக முத்தி சுத்தேக முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தோடர்ச்சியான கட்டேரைகள்.

தலையாய் அரம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்
ஆரியமும் தமிழும்.
ஈழாடும் தமிழும்
“நாதம்போல் கேடு” என்னும் குழஞ்சை
உயிர் வருக்கம்.
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்.

இடண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருட்கைப்போற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 குது விரும்பேல்
3 சிகிமும் விவாதங்களும்	32 அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
4 சேஷன் விமுயல்	33 மார்யல்லது காரியமில்லை
5 காரோடு	34 பூமி திருத்தி யுண்
6 சோமபதி திரிசேல்	35 சையொத்திருந்தால் செய் வன செய்
7 இடம் பொருள் எவல்	35 ஒருவளைப்பற்றி
8 கந்தபெணப்புதூ சொற் றும்பாமை	37 ஊர்க்கமது கைவி
9 வேதாந்த சித்தாந்தம்	38 இல்லரமல்லது மற்று
10 சமீனை	39, 40 கேட்டிலுற முட்டையை
11 மலபரிபாகம்	41 மேல்வண்வளாளத்தோ சோ
12 இருவினை ஒட்டப்	42 கைப்போருடன்னின் பெய்ப் பொருள் கல்வி
13 விட்ட குறை	43 தெய்வமுகமீழல்
14 இராப் பகலந்திடம்	44 மோன்பேண்பது ஞான வரம்பு
15 அரவமாட்டேல்	45 சுற்றாத்திரச்சிலுகு குழி விருத்தல்
16 ஆலயங்களொழுவது சால மும் நன்று	45 கிழ்மை யாற்று [யும்]
17 விருந்திலோர்க்கிள்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்	46 தேடாதழி கிட்பாடா முடி
18 ஒத்த இடத்து நித்திரை கெள்	48 ஊருடன் பகக்கன் வறடன் கெடும்
19, 20 தூதுவதொழியேல்	49 நீரசம் பொருந்திய ஊரகத் திரு
21 ஆறுவது சினம்	50 நல்லினாக்கமல்லது அவ் வறடுத்தும்
22 மறைக்காட்டுக்கதவு திறத் தல்	51 மீதான் விரும்பேல்
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	52 சங்க நீரசு
24 சுவது விலக்கேல்	53 காப்பது விரதம்
25 ஈயார் தேட்டைத் தீவார் கொள்வர்	54 வானஞ்சு சுருங்கில் தானஞ்சு சுருங்கும்
26 ஜையிட்டுண்	
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை	
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திரக்கு	
29 நிற்கக்கற்றல் சொற்றிறம் பாமை	

தோடர்ச்சியான கட்டேரைகள்.

ஸர் ஐக்டீல்ஸங்கிரவஸ் அவர்கள் செய்த பிரசங்கம் சம்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆன்டி அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிக்குஞ்சு காம்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி சிலை ஆராய்ச்சி உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு. ஈழகாடும் தமிழும் உடலுயிர் சம்பந்தம் பெண்பாற் புலவர்கள் பூர்க்காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருஷ்டம் நான் கிள் ஆராய்ச்சி 20ம் நூற்றுண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.